

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **L. – O. B.**, D., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. J., P., B. proti žalovanému: **K.L.Ú. v P.**, N, P., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 02/2006/00284-CA zo dňa 22.5.2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3/13/2006-27 zo dňa 26.10.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/13/2006-27 zo dňa 26.10.2007 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 02/2006/00284-CA zo dňa 22.5.2006 ako aj rozhodnutie O.L.Ú. v B. č. s. 01/2006/00104-003 zo dňa 4.4.2006 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 8.397 Sk do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. J. J. v lehote troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu o preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 02/2006/00284-CA zo dňa 22.5.2006, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcu potvrdil rozhodnutie O.L.Ú. v B. č. s.

01/2006/00104-003 zo dňa 4.4.2006 o uložení pokuty vo výške 5.000 Sk žalobcovi pre porušenie povinnosti stanovenej v § 23 ods. 4 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch (ďalej len zákona), teda pre neoznačenie dreva čitateľnou ciachou na čele kmeňov uložených na odvoznom mieste Poštárka dňa 28.2.2006 v množstve cca 20m³.

Podľa názoru krajského súdu správny orgán správne zistil skutkový stav veci, tento aj správne právne posúdil a v odôvodnení správnych rozhodnutí sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, rozhodnutie je logické a zrozumiteľné a preto sa sním stotožnil a žalobu žalobcu zamietol.

Krajský súd konštatoval, že žalobca jednoznačne porušil ustanovenie § 23 ods. 4 zákona, za čo mu správny orgán správne uložil pokutu pre nesplnenie povinnosti. Poukázal na závery správneho konania, že žalobca vyťažené drevo neoznačil určeným spôsobom najneskôr na odvoznom mieste, ktorú skutočnosť nepopieral ani žalobca. Vyjadril názor, že ustanovenie § 23 ods. 4 zákona jasne hovorí, že vyťažené drevo musí byť najneskôr na odvoznom mieste označené čitateľnou ciachou, čo znamená, že drevo môže byť ociachované aj skôr ako na odvoznom mieste a je len na žalobcovi, v akom štádiu, avšak najneskôr na odvoznom mieste.

K námietke žalobcu týkajúcej sa spochybnenia, kto má označenie dreva vykonať, uviedol, že túto skutočnosť namietal žalobca až v žalobe a v priebehu správneho konania ju nespochybňoval, preto sa ňou správne orgány nezaoberali. Poukázal pritom na § 5 ods. 1, 4, 6 vyhlášky č. 244/1997 Z. z. o vyznačovaní a evidencii ťažby dreva a vyjadril názor, že túto povinnosť mal žalobca ako užívateľ lesa, keďže to bol práve on, ktorý ťažbu vykonával a s drevom manipuloval do času, keď bolo prepravené a sústredené na odvozné miesto.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal zmeny rozsudku krajského súdu tak, že sa jeho žalobe vyhovuje s odôvodnením, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Namietal záver krajského súdu, že odborný lesný hospodár ciachuje - vyznačuje ťažbu a vydáva súhlas na vykonávanie ťažby a teda sa nejedná o ciachovanie v zmysle § 23 ods. 4

zákona, ktoré je označením už vyťaženého dreva, pričom zdôraznil, že sankcia mu bola uložená za porušenie ust. § 23 ods. 4 a nie § 23 ods. 1 zákona..

Podporne poukázal na to, že už prijaté novelizované znenie ustanovenia § 23 ods. 4 zákona (zákonom č. 360/2007 Z. z.), v zmysle ktorého je obhospodarovateľ lesa alebo nákupca dreva povinný vyťažené drevo pred odvozom z odvozného miesta označiť čitateľnou ciachou alebo iným povoleným označením, reaguje na sporný výklad citovaného ustanovenia v otázke kde a kedy sa má vyťažené drevo označiť, čo nasvedčuje tomu, že jeho postup, keď vyťažené drevo (ktorá ťažba bola vyznačená farbou na pni a kmeni stromu) stiahol na odvozné miesto a po zmanipulovaní ho pred odvozom z odvozného miesta riadne označil čitateľnou ciachou, bol správny.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Trval na tom, že v zmysle právnej úpravy platnej v čase deliktu bol žalobca povinný drevo ociachovať najneskôr na odvoznom mieste a nie najneskôr pred odvozom z odvozného miesta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že kontrolou vyznačovania ťažby a označenia vyťaženého dreva vykonanou na odvoznom mieste Poštárka v k. ú. B. dňa 28.2.2006 zástupca O.L.Ú. v B. zistil, že drevná hmota v množstve cca 20m³ nebola označená čitateľnou ciachou. Podľa vyjadrenia žalobcu v dôsledku značného rozsahu ťažobných prác a rozptylu pracovísk zabezpečovaných dvoma lesníkmi firma (žalobca) označuje drevnú hmotu ciachou až po zmanipulovaní a premeraní dreva pred nakládkou na autá.

Prvostupňový správny orgán žalobcovi uložil pokutu v sume 5.000 Sk pre porušenie povinnosti v zmysle § 23 ods. 4 zákona s odôvodením, že riešenie prevádzkových a personálnych problémov je v kompetencii firmy, ktorá má prijať také opatrenia, aby zákonné ustanovenia boli dodržané. Konštatoval, že pri kontrole dňa 28.2.2006 boli zistené vyťažené, sústredené a ciachou neoznačené kmene a túto skutočnosť považoval za porušenie § 23 ods. 4 zákona.

V odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalobca poukázal na to, že z § 23 ods. 4 zákona nemožno vyvodiť záver o tom, kedy má byť ciachovanie vykonané, naopak v zmysle tohto ustanovenia vyťažené drevo nesmie opustiť odvozné miesto neoznačené a túto povinnosť jednoznačne dodržiaval.

Podľa § 23 ods. 4 zákona vyťažené drevo **musí byť najneskôr na odvoznom mieste** označené čitateľnou ciachou alebo iným povoleným označením, ktoré vopred zaregistroval orgán štátnej správy lesného hospodárstva.

Vyššie citované zákonné ustanovenie ukladalo povinnosť ociachovať vyťažené drevo, avšak nestanovilo časový okamih, kedy má byť táto povinnosť vykonaná (najneskôr kedy ?), ale len miesto, kde má byť ciachovanie najneskôr uskutočnené (najneskôr kde ?) a týmto je odvozné miesto. Z tohto ustanovenia za použitia gramatického a sémantického výkladu preto nemožno dospieť k záveru o konkrétnom časovom okamihu, kedy sa má ciachovanie vykonať. Naopak, je zrejmé, že posledným možným miestom na ociachovanie dreva je odvozné miesto a preto ak žalobca vyťažené drevo ociachoval pri nakladaní na auto (ešte) na odvoznom mieste, neporušil svoju zákonnú povinnosť.

V súlade s tým preto podľa názoru odvolacieho súdu podmienka formulovaná v ustanovení § 23 ods. 4 zákona bola splnená aj v situácii, keď sa ciachovanie dreva uskutočnilo **na odvoznom mieste** pred jeho odvozom, preto ju nebolo možné vykladať v neprospech žalobcu.

Vychádzajúc z uvedeného v danom prípade správne orgány oboch stupňov dospeli k nesprávnym právnym záverom a pokiaľ krajský súd žalobu zamietol, rozhodol vo veci nesprávne, pretože rozhodnutia správnych orgánov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2 písm. a/ OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil podľa § 220 OSP tak, že obe rozhodnutia správnych orgánov zrušil a vec im vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 246c v spojení s § 224 ods. 1 OSP a s § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 2.549 Sk pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie v sume 1.000 Sk, z odmeny za 1 úkon právnej služby v roku 2007 – podanie odvolania v zmysle § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl.) v sume 1.371 Sk a z prináležiaceho paušálu v sume 178 Sk.

V zmysle § 224 ods. 2 OSP rozhodol odvolací súd aj o trovách konania pred krajským súdom tak, že žalobcovi priznal náhradu trov prvostupňového konania v sume 5.848 Sk pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku v sume 3.000 Sk, z odmeny za 2 úkony právnej pomoci v roku 2006 po 1.260 Sk (prevzatie a príprava veci podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. a podanie žaloby podľa § 14 ods. 1 písm. c/ vyhl.) a z k tomu prináležiaceho paušálu 2 x po 164 Sk.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. septembra 2008

Za správnosť vyhotovenia: Ľubica Kavivanovová

**JUDr. Igor Belko, v .r.
predseda senátu**